

**Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2022 r. – Contorno Textil/EUIPO – Harmont & Blaine
(GILBERT TECKEL)**

(Sprawa T-773/22)

(2023/C 45/32)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Contorno Textil, SL (Almedinilla, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Sugrañes Coca i C. Sotomayor Garcia)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Harmont & Blaine SpA (Caivano, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „GILBERT TECKEL” – zgłoszenie nr 18 148 635

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 października 2022 r. w sprawie R 372/2022-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— zmianę zaskarżonej decyzji poprzez orzeczenie, że należy dopuścić zgłoszenie nr 18 148 635 dla wszystkich towarów z klasy 25, z uwagi na brak prawdopodobieństwa pomylenia porównywanych dwóch znaków towarowych, po należyтым uwzględnieniu różnic pomiędzy tymi znakami towarowymi;

obciążenie EUIPO kosztami postępowania; lub, alternatywnie,

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;

— Naruszenie zasad równego traktowania i pewności prawa.

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2022 r. – TP/Komisja

(Sprawa T-776/22)

(2023/C 45/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: TP (przedstawiciele: adwokaci T. Faber, F. Bonke i I. Sauvagnac)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji oddelegowanego urzędnika zatwierdzającego Komisji, dyrektora generalnego DG Reform, w sprawie wykluczenia jej z udziału w procedurach wyboru podlegających rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾, z możliwości zastania wybraną do celów realizacji środków finansowych Unii Europejskiej oraz z udziału w procedurach wyboru podlegających rozporządzeniu Rady (UE) 2018/1877 ⁽²⁾, wydanej w dniu 1 października 2022 r. i doręczonej skarżącej w dniu 3 października 2022 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”);
- tytułem żądania ewentualnego, zastąpienie zaskarżonej decyzji umiarkowaną sankcją finansową, współmierną do ograniczonego udziału skarżącej w wykonaniu projektu;
- nakazanie Komisji Europejskiej wypłaty odszkodowania celem naprawienia szkody poniesionej w wyniku zaskarżonej decyzji; oraz
- w każdym wypadku – obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 136 ust. 1 rozporządzenia 2018/1046 w zakresie, w jakim nie wykazano w niej istotnych okoliczności faktycznych niezbędnych do wydania decyzji o wykluczeniu wobec skarżącej, a w szczególności poprzez brak wykazania, że skarżąca indywidualnie dopuściła się znaczących uchybień w wypełnianiu najważniejszych obowiązków określonych w celu wykonania umowy zawartej między konsorcjum, którego była członkiem, a Komisją, jak tego wymaga art. 136 ust. 1 rozporządzenia nr 2018/1046.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 136 ust. 3 rozporządzenia nr 2018/1046 i ogólną zasadę proporcjonalności, ponieważ:
  - sankcja wykluczenia wobec skarżącej nie pozwala osiągnąć celu systemu wczesnego wykrywania i wykluczenia przewidzianego w rozporządzeniu 2018/1046,
  - sankcja wykluczenia wobec skarżącej nie uwzględnia jej podporządkowanej roli w realizacji projektu budowy sieci kanalizacyjnej i wodociągowej w mieście Famagusta (Cypr).
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza ogólną zasadę pewności prawa, utrzymując w mocy z mocą wsteczną karę wykluczenia na podstawie rozporządzenia 2018/1046, która jest surowsza niż kara pieniężna nałożona przez ww. delegowanego urzędnika zatwierdzającego na mocy rozporządzenia nr 966/2012 (UE, Euratom) nr Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 223/2014, (UE) nr 283/2014, (UE) nr 1316/2013 oraz decyzję 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1877 z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju i uchylającego rozporządzenie (UE) 2015/323 (Dz.U. 2018, L 307, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1).